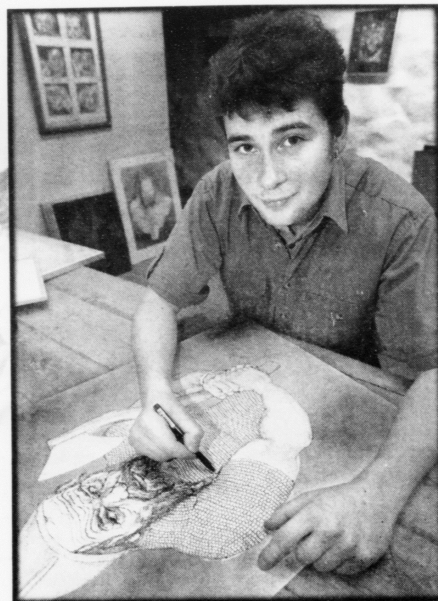

LISTAMAÐUR

Mánadagin lat 23 ára gamli Janus á Húsagarði upp listaframsýning í Smiðjuni í Lítluvík, men hesin ungi havnarmaðurin hevur roynt annað enn at tekna. Yngd hevur hitt

Janus

ævintýrari

Ein av teimum listarfólku, sum seinastu árinu so spakuliga er um koma á listarlaga pallin her í Føroyum er havnadrangurin, Janus á Húsagarði.

Seinastu árinu hevur hann við jøvnum millumbilum sýnt fram tekningar sínar, á ymsum stöðum. Einaferð hevur hann havt egna framsýning, tvær ferðir hevur hann verið við á Ólavsøkuframsýningini í Smiðjuni umframt at tekningar hansara eisini hava hingið aðra staðni. Mánadagin í hesu vikuni opnaði hann so eina framsýning í Smiðjuni, har áhugaði fáa høvi at síggja og keypa nakrar av teimum, sum hann hevur teknað seinastu tíðina.

Janus sigur seg altíð hava dámt væl at teknað, hóast hann sum so ongantíð hevur fingið nakran lærdóm í hesum. Í skúlanum sat hann fyrri tað mesta og teknaði, og sjálvur heldur hann eisini at hetta kann vera orsøkin til, at hann ongantíð fekk nakkað serliga góðar karakterir í skúlanum.

Nýttir penn

So at siga allar myndirnar hjá Janusi eru teknaðar við einum heilt vanligum penni. Nógvir pennar verða nýttir til hvørja mynd, men akkurát hvussu nógvir veit Janus ikki at siga.

Onkrar av myndinum er tó málaðar ella teknaðar við blýanti, men sum heild dæmar honum best at nýta pennin.

Sum ein skemtilig síðusøga kann nevast, at Janus ta einu ferðina hevur roynt at tekna við kuli.

Fyri at tað ikki skuldi

hyggja at myndini hendi tað. So skjótt sum hann setti myndina upp eftir enda, tað alt kulið av pappirinum, og Janus, sum tá aftur stóð við einum hvítum arki, hevur síðani hetta bert nýtt vanliga pennin.

leysliga metir hann seg hava ferðast í umleið 30 londum. Millum annað hevur hann verið í Thailandi, Malaysia, Ísrael, Turkalandi og seinast í Indiu.

Fyri umleið einum ári síðani var han í Nepal, og júst á hesari ferðini er líkt

og gera hesar tekningar svarar Janus, at sjálvandi tekur tað nógva tíð, men hinvegin er hetta ikki nakkað, sum hann gongur og hugsar um. Hann teknað fyrst og fremst av teirri orsøk at honum dæmar tað. Um øðrum fólku dæmar myndirnar, og um tey vilja keypa tær, hugsar hann ikki so nógv um.

Vilja fólk keypa mínar myndir er tað bara heilt gott, men hinvegin hevur hann ongur vónir um at gerast ríkur av hesum. Eitt nú gav seinasta framsýningin undirskot, men tað ger nú ikki so nógv.

Eingi góð ráð

Seinastu árinu hevur tað so at siga verið móti, at kunna realisera seg sjálvan. Tá vit spyrja Janus, um hann hevur realiserað seg sjálvan, ivast hann eitt sindur.

Hann sigur tó, at á ein hátt hevur hann gjørt tað, við tað at hann alla tíðina hevur gjørt tað, sum hann hevur hug til, men hinvegin veit hann heldur ikki sjálvur, hvat hann vil.

Tá vit spurdu Janus, um hann hevur nokur góð ráð at geva øðrum ungfólki,

sum kanska hava hug til at royna okkurt líkandi, svaraði hann, at hann ivaðist í, um hann nú var tann rætti persónurin at geva góð ráð. »Eg eri als ikki vísur í, at tað, sum eg havi gjørt, er tað rætta at gera«, sigur hann brosandi. Hann heldur at tað kanska hevði verið nógv rættari at fingið sær eina útbúgving ella okkurt tilfíkt, men tað hevur hann so ongantíð havt hug til.

Tó sigur hann eisini, at um so er, at onkur er, sum gongur við einum listarmanni í búkinum, so er bara at royna seg.

At enda spurdu vit Janus, hvørjar ætlanir hann hevur fyri framtíðini. Tá svaraði hann, at enn er hetta rættuliga óvist. Fyri fyrst ætli eg mær okkurt forkunnugt stað at halda nýggjár, men hvar hetta skal verða er ikki fastlagt. Í lotuni kundi eg hugsa mær New York, men spyrst tú meg komandi viku, so verður tað helst onkra aðra staðni.

Eftir hetta ætli eg mær so at verða á landi eina tíð, og fari eg tí at leita mær eftir onkrum arbeiði. Skuldi eg lært til nakkað, skal tað helst hava okkurt við handverk at gera, tí tá kann man ofta arbeiða uttandura, og tað dæmar mær nógv betri.

Yngd ynskir í hvussu so er Janusi góðan byrd framvyir. Líkamikið hvussu lívsleið hansara gongur.

verða sum flestu aðrar kolteknar, gjørdi Janus av, at hann fyrst kolaði alt pappirið, so tað varð svart. Síðani telgdi hann eitt viskuleður, sum hann so nýtti at víska strikur av ymsum slag í myndina við. Alt gekk sum so í finasta lag, men tá hann so skuldi

Roynt eitt sindur av hvørjum

Janus hevur ikki bara roynt at tekna higartil í sínum unga lívið. Í fleiri ár hevur hann siglt við Norðnu um summarið, fyri síðani at nýta peningin at ferðast fyrri um veturin. Hetta hevur ført hann víða um, og

til, at hann hevur fingið nógva inspiratión. Í hvussu so eru meginparturin av myndunum teknaðar við motivum úr Nepal, og satt at siga er flestu av myndunum sera hugtakandi.

Spurður um tað ikki tekur eina øgiliga tíð at sita